

[Rager.]

være sig deres Ansvar bevidst i det politiske Arbejde, enten gaa med til Forlængelse af disse Love eller anvise Dækning for Statens Udgifter ad anden Vej, og den maa anvises saaledes, at de Indtægtskilder, der anvises, ikke er Indtægtskilder, som man kan haabe og vente vil flyde engang i Fremtiden, men det maa være Indtægtskilder, der straks giver Menneskepenge i Statskassen, der uvægerlig har Brug for dem.

Den højtærede Finansminister erklærede, da dette Forslag blev forelagt, at han var villig til at forhandle om en Omlægning af Skatterne, og jeg hilser denne Forhandlingsvilje fra Ministerens Side med Glæde. Den er jo blevet underbygget derigennem, at Lovforslaget i Aar er blevet forelagt den 12. December, saaledes at Rigsdagen i Aar har god Tid. I Fjor, da der var Tale om en lignende Forlængelse, blev Lovforslaget først forelagt den 7. Marts. Vi har altsaa i Aar 3 Maaneder længere til Forhandling, og ingen vil i Aar kunne undslaa sig for at gaa ind i en saglig Forhandling.

Den Forskydning, jeg kunde ønske inden for vore Skattebyrder, gaar jo i Retning af at faa afskaffet nogle af de indirekte Afgifter og da særlig dem, der hviler tungest paa det almindelige Forbrug, og at finde andre Skattekloder, der er mere demokratiske.

Lovens Gyldighed foreslaas forlænget 1 Aar. Det kan jo være, at man vil sige, at det er en meget kort Tid. Næste Aar kommer Finansministeren maaske i den Situation atter at skulle forelægge Forslag til Forlængelse af disse Love. Men jeg vil sige, at dette Princip at forlænge disse Love for et Aar ad Gangen er meget afgørende for mig ved denne Lovgivning. Vi bør stadig fastholde denne Midlertidighed, for saa længe disse Love har en midlertidig Karakter, saa er det Folketinget, der bestemmer Retningslinien. Gav man dem en længere Varighed, saa ved vi jo, at det vilde betyde, at det i Virkeligheden blev Landstinget, der tog Førerskabet i det Øjeblik, der var Mulighed for at give Afkald paa en Del af disse Afgifter. Jeg kan derfor erklære mig indforstået med, at Lovens Gyldighedstid foreslaas forlænget med et Aar saaledes som her foreslaaet.

I Anledning af de Udtalelser, der nu er faldet fra de to foregaaende Talere, hvorunder det ærede Medlem Hr. Himmelstrup særlig beskæftigede sig med Oktobertoldloven af 1932, vil jeg gerne sige, at jeg ogsaa er meget villig til at forhandle om Bortfald, helt eller delvis, af denne Lov og dens Af-

giftssatser, hvis vi kan finde Kompensationer paa andre Omraader. Jeg gør opmærksom paa, at vor Parti er fuldstændig frit stillet over for de Argumenter, der kunde blive fremført mod Lovens eventuelle Ophevelse — helt eller delvis — af Hensyn til, at forskellige Virksomheder kunde sige: vi er vokset op under denne Lov, og det er en Beskyttelseslov for os, som vi maa kræve respekteret! Jeg har, første Gang denne Lov blev vedtaget, udtalt, og jeg har gentaget det de Gange, denne Lov har været til Behandling, at vi ikke for vort Vedkommende senere vil finde noget som helst Argument for Lovens Forlængelse i saadanne Anbringender, der maatte fremkomme, og dette fremhæver jeg nu igen. Paa den anden Side vil jeg, hvis man kan paavise, at denne Lovs Satser paa enkelte Punkter ikke har virket uheldigt, men paa Grund af de specielle Forhold har haft en anden Virkning, end Toldlove under normale Forhold vil have, være med til at se fordomsfrit paa disse Spørgsmaal.

Jeg vil i Teori hverken stille mig ved det ærede Medlem Hr. Himmelstrups Side eller drage i Leding mod det ærede Medlem Hr. Drachmann, men jeg vil ganske roligt afvente og se, hvad det ærede Medlem Hr. Drachmann her maa kunne dokumentere, selv om jeg paa den anden Side maa sige, at jeg stiller mig skeptisk over for, hvor meget der kan dokumenteres paa dette Omraade.

Da vi havde dette Forslag til Behandling i Fjor, viste det sig, at Retsforbundet ikke ønskede at medvirke til dets Gennemførelse, og man kan da vel vente, at Retsforbundet vil stille sig paa samme Standpunkt i Aar. Det vil vi jo faa at vide, naar det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) om et Øjeblik tager Ordet. Men jeg vil gerne sige med det samme, at hvis Retsforbundet indtager dette Standpunkt, saa vil de uvægerlig blive stillet over for det Spørgsmaal: hvorledes er Retsforbundets Finansplan, hvad vil Retsforbundet give Ministeren? Har Retsforbundet øjeblikkelige Besparelser at kunne foreslaa, eller har de andre straks flydende Indtægtskilder, som muliggør en Videreførelse af Statshusholdningen?

Svævende Udtalelser har ingen Interesse i denne Forbindelse, heller ikke Pegen paa Nedsikring af sociale Udgifter og den Slags. Retsforbundet ved, at dette ikke kan gennemføres. Planen maa være politisk gennemførlig, helst udarbejdet i Lovforslagsform. Jeg tvivler ikke om, at Retsforbundet har saadanne Forslag. Jeg tvivler ikke om, at det ærede Medlem Hr. Hans Hansen